

NADAL: US ANUNCIO UNA BONA NOVA

per MATEU TERRATS

El missatge de Nadal ens revela que en Jesús de Natzaret, en la seva vida, en la seva paraula, en la seva entrega fins a la mort, és Déu mateix que ens parla, que se'ns acostava, que ens acompanya, que se'ns dona. I que podem creure, capgirant potser les nostres representacions d'un Déu llunyà i inassequible, que Déu és a prop en allò que és petit i quotidià, en allò que és humà, en allò que és al nostre abast i podem tocar i podem estimar. El seu nom per sempre és Emmanuel, que vol dir: Déu és amb nosaltres.

Això és el que celebrem. No es tracta de celebrar l'aniversari d'un naixement. ocorregut en un passat remot. Celebrem una realitat present. Aquest és el sentit de la narració de Lluç, que barreja teologia i història, símbol i llegenda, per fer arribar als homes de tots els temps la bona nova: «Avui us ha nascut el Salvador, el Messies, el Senyor. Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora». Aquest és l'anunci d'Isaïes, que havia de portar al poble una alegria immensa: «El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix pels qui vivien al país tenebrós». Això és el que diu Pau en la seva carta a Titus: «Estimats: s'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes». Perquè té un valor perenne, etern, universal, aquesta comunió del cel i la terra, de Déu i la humanitat que s'ha manifestat en el naixement de Jesús.

D'aquest missatge, d'aquest evangeli, nosaltres en som els destinataris, però també en podem ser testimonis. Perquè no ha arribat encara a tothom la bona notícia. No ha arribat als nens abandonats, a les dones maltractades, als pares i mares de família aturats, als sense sostre de les nostres ciutats, a les víctimes de les catàstrofes naturals, de la violència, la injustícia, i la maldat de que som capaços els homes. Els qui tenim la sort de celebrar amb goig aquest Nadal hem de posar el cor i la vida en tensió fins que Nadal alegri la vida dels pobres, fins que els afligits puguin somriure, fins que els homes en guerra deixin les armes i s'abracin com a germans, fins que les persones esclavitzades puguin cantar la seva llibertat. Nosaltres ens hem d'enfortir per tal d'estimar aquells que més ho necessiten, per tal que la bona notícia de la proximitat i l'amor de Déu arribi a tothom. Haurem de demostrar amb la vida que creiem de debò que tots som germans, perquè Déu s'ha fet germà de tots.